

3 SIERPNIA 2026

RAPORT Z BADANIA POTRZEB SZKOLENIOWYCH ORAZ POTRZEB WSPARCIA PRACOWNIKÓW INSTYTUCJI DZIAŁAJĄCYCH NA TERENIE GMINY BRZESZCZE W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ

OPRACOWANY W RAMACH DZIAŁAŃ ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO, WYNIKAJĄCYCH
Z REALIZACJI PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ ORAZ OCHRONY OSÓB
DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ DLA GMINY BRZESZCZE NA LATA 2024-2030

ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY
W BRZESZCZACH

Spis treści

I.	Wprowadzenie.....	2
II.	Metodologia badania	2
III.	Uczestnicy badania	2
IV.	Wyniki badania	3
4.1.	Oświata	3
4.1.1.	Diagnoza potrzeb szkoleniowych.....	3
4.1.2.	Diagnoza potrzeb wsparcia.....	4
4.1.3.	Podsumowanie	5
4.2	Jednostki organizacyjne pomocy społecznej	6
4.2.1	Diagnoza potrzeb szkoleniowych.....	6
4.2.2	Diagnoza potrzeb wsparcia.....	8
4.2.3	Podsumowanie	9
4.3	Policja	9
4.3.1	Diagnoza potrzeb szkoleniowych.....	9
4.3.2	Diagnoza potrzeb wsparcia.....	10
4.3.3	Podsumowanie	11
4.4	Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	11
4.4.1	Diagnoza potrzeb szkoleniowych.....	11
4.4.2	Diagnoza potrzeb wsparcia.....	12
4.4.3	Podsumowanie	13
4.5	Podmioty wykonujące działalność leczniczą	14
4.5.1	Diagnoza potrzeb szkoleniowych.....	14
4.5.2	Diagnoza potrzeb wsparcia.....	15
4.5.3	Podsumowanie	15
V.	Zakończenie	16

I. Wprowadzenie

Raport prezentuje wyniki badania dotyczącego potrzeb szkoleniowych oraz potrzeb wsparcia pracowników instytucji działających na terenie gminy Brzeszcze w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. Badanie zostało zrealizowane jako jedno z działań wynikających z Programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej dla gminy Brzeszcze na lata 2024–2030, a jego wykonanie powierzono Zespołowi Interdyscyplinarnemu w Brzeszczach.

Celem badania było rozpoznanie poziomu wiedzy, doświadczeń, potrzeb szkoleniowych oraz potrzeb związanych ze wsparciem zawodowym przedstawicieli instytucji tworzących lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności osób, które są lub mogą być członkami grup diagnostyczno-pomocowych.

II. Metodologia badania

Badanie zostało przeprowadzone w czerwcu 2025 r. z wykorzystaniem ankiety papierowej. Formularz ankiety obejmował pytania zamknięte, półotwarte i otwarte, dotyczące doświadczeń respondentów, samooceny kompetencji, obszarów wymagających dodatkowego wsparcia oraz preferowanych form szkoleniowych.

Ankiety były wypełniane anonimowo. Dystrybucja narzędzia badawczego odbywała się za pośrednictwem Zespołu Interdyscyplinarnego w Brzeszczach. Po zakończeniu zbierania ankiet dokonano ich opracowania i analizy.

W badaniu wykorzystano dwa odrębne kwestionariusze ankiet – pierwszy dotyczący potrzeb szkoleniowych, drugi odnoszący się do potrzeb wsparcia osób pracujących bezpośrednio z osobami doznającymi przemocy domowej i osobami stosującymi przemoc domową.

III. Uczestnicy badania

Badaniem objęto przedstawicieli instytucji tworzących lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej na terenie gminy Brzeszcze, reprezentujących następujące grupy podmiotów:

1. Ośrodek Pomocy Społecznej w Brzeszczach oraz Dzienny Dom Senior+ w Jawiszowicach – 15 osób;
2. publiczne szkoły i przedszkola, szkoła ponadpodstawowa oraz Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna – 168 osób;
3. Policja – 6 osób;
4. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Brzeszczach – 4 osoby;
5. podmioty wykonujące działalność leczniczą na terenie gminy Brzeszcze – 9 osób.

Liczby te oznaczają liczbę osób, które uczestniczyły w co najmniej jednym z dwóch badań, przy czym każdą osobę uwzględniono tylko raz. Łącznie to 202 respondentów.

Dobór respondentów miał charakter celowy i obejmował osoby, które w ramach wykonywanych obowiązków zawodowych realizują lub mogą realizować zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy domowej, w tym uczestniczyć w pracach grup diagnostyczno-pomocowych.

IV. Wyniki badania

W niniejszym rozdziale przedstawiono wyniki badania dotyczącego potrzeb szkoleniowych oraz potrzeb wsparcia respondentów z podziałem na poszczególne grupy respondentów reprezentujące podmioty tworzące lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

Dla każdej grupy podmiotów przedstawiono odrębnie diagnozę potrzeb szkoleniowych oraz diagnozę potrzeb wsparcia, co pozwala na kompleksową ocenę kompetencji, doświadczeń oraz oczekiwań respondentów, a także ułatwia planowanie działań wzmacniających lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

4.1. Oświata

4.1.1. Diagnoza potrzeb szkoleniowych

Badaniem objęto 164 przedstawicieli oświaty, w tym pracowników szkół podstawowych, przedszkoli, szkoły ponadpodstawowej oraz Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Większość respondentów posiadała wieloletnie doświadczenie zawodowe – dominowały osoby legitymujące się stażem pracy przekraczającym 20 lat. Łącznie 29 respondentów uczestniczyło dotychczas w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, natomiast 124 osoby wskazały, że nie posiadają takiego doświadczenia, a 11 osób nie udzieliło odpowiedzi na to pytanie. Świadczy to o tym, że dla większości pracowników oświaty bezpośredni udział w realizacji procedury „Niebieskie Karty” i pracach grup diagnostyczno-pomocowych nie stanowi codziennego doświadczenia.

W zakresie samooceny kompetencji respondenci najczęściej wskazywali umiejętność rozpoznawania symptomów przemocy domowej (91 osób). Pracownicy oświaty zwracali uwagę przede wszystkim na dostrzeganie zmian w zachowaniu dzieci i młodzieży, takich jak wycofanie, lęk, obniżenie nastroju, agresja, problemy z koncentracją czy pogorszenie wyników w nauce. Często wskazywano również na umiejętność rozpoznawania fizycznych oznak przemocy, w szczególności obrażeń ciała oraz sygnałów świadczących o zaniedbaniu dziecka. Drugim najczęściej wskazywanym obszarem kompetencji było udzielanie wsparcia emocjonalnego (69 osób), rozumiane głównie jako prowadzenie rozmów wspierających, aktywne słuchanie, budowanie poczucia bezpieczeństwa, okazywanie empatii oraz kierowanie osób potrzebujących do właściwych specjalistów i instytucji. Najmniej respondentów deklaroowało wysokie kompetencje w zakresie procedur prawnych (45 osób), choć wielu z nich wskazywało znajomość procedury „Niebieskie Karty” oraz obowiązujących w placówkach Standardów Ochrony Małoletnich.

Analiza odpowiedzi dotyczących potrzeb szkoleniowych wskazuje jednoznacznie, że największe zapotrzebowanie dotyczy pogłębiania wiedzy z zakresu procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Potrzebę takiego szkolenia zgłosiło 117 respondentów. Znaczna część badanych wskazała również potrzebę rozwijania umiejętności udzielania wsparcia

emocjonalnego (89 osób) oraz rozpoznawania przemocy (66 osób), zwłaszcza w sytuacjach, gdy jej symptomy są niejednoznaczne lub dotyczą przemocy psychicznej i emocjonalnej.

Odpowiedzi na pytania otwarte potwierdzają wyniki uzyskane w pytaniach zamkniętych. Respondenci najczęściej wskazywali potrzebę zdobycia praktycznej wiedzy dotyczącej postępowania w przypadku podejrzenia przemocy domowej. Oczekują przede wszystkim jasnych wskazówek dotyczących obowiązujących procedur, zakresu własnych kompetencji i odpowiedzialności, sposobu prowadzenia rozmów z dzieckiem oraz jego rodzicami lub opiekunami, a także zasad współpracy z instytucjami realizującymi zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej. Wielokrotnie podkreślano również potrzebę pogłębienia wiedzy na temat przemocy psychicznej, jej skutków oraz sposobów udzielania skutecznego wsparcia dzieciom i młodzieży doświadczającym przemocy.

Większość respondentów nie deklarowała jednoznacznych trudności w komunikacji z osobami doświadczającymi przemocy domowej (54 osoby), jednak aż 94 osoby wybrały odpowiedź „trudno powiedzieć”, a 6 osób przyznało, że takie trudności występują. Może to świadczyć o ograniczonym doświadczeniu w prowadzeniu rozmów dotyczących przemocy domowej oraz o niepewności związanej z właściwym sposobem reagowania w sytuacjach wymagających interwencji. Wśród zgłaszanych trudności najczęściej wskazywano obawy przed zadawaniem niewłaściwych pytań, zdobyciem zaufania dziecka lub rodziny oraz prowadzeniem rozmowy w sposób nienaruszający praw osób, wobec których podejrzenie przemocy nie zostało jeszcze potwierdzone.

Najbardziej preferowaną formą doskonalenia zawodowego okazały się warsztaty, wskazane przez 108 respondentów. Dużym zainteresowaniem cieszyły się również webinaria (67 osób) oraz konsultacje indywidualne (51 osób). Wyniki badania wskazują, że pracownicy oświaty oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków, ćwiczenie sposobów postępowania oraz wymianę doświadczeń z przedstawicielami innych służb i instytucji.

4.1.2. Diagnoza potrzeb wsparcia

W badaniu dotyczącym potrzeb wsparcia uczestniczyło 168 przedstawicieli oświaty. Różnica w liczbie respondentów względem badania potrzeb szkoleniowych wynika z odmiennego zakresu badania oraz sposobu wypełniania metryki, w której część osób wskazała więcej niż jedną pełnioną funkcję lub miejsce wykonywania pracy.

Badanie dotyczące potrzeb wsparcia objęło przedstawicieli oświaty, którzy w ramach wykonywanych obowiązków zawodowych mają lub mogą mieć kontakt z dziećmi i rodzinami dotkniętymi przemocą domową. Uzyskane wyniki wskazują, że pracownicy oświaty dostrzegają potrzebę systemowego wsparcia zarówno w zakresie podejmowania działań interwencyjnych, jak i radzenia sobie z obciążeniem emocjonalnym wynikającym z kontaktu z przypadkami przemocy domowej.

Spośród respondentów 76 osób zadeklarowało, że w swojej pracy zawodowej miało kontakt z osobą doświadczającą przemocy domowej, natomiast 39 osób nie miało takich doświadczeń lub nie było ich pewnych. Jednocześnie 45 respondentów przyznało, że przynajmniej raz odczuwało bezradność

lub osamotnienie w sytuacji związanej z przemocą domową, podczas gdy 65 osób odpowiedziało przecząco, a 59 osób wybrało odpowiedź „trudno powiedzieć”. Wyniki te wskazują, że znacząca grupa pracowników doświadcza niepewności podczas podejmowania działań w tego rodzaju sprawach.

Najczęściej wskazywaną emocją towarzyszącą kontaktowi z przypadkami przemocy domowej było współczucie (132 wskazania), a następnie bezradność (76 wskazań), frustracja (56 wskazań) oraz złość (53 wskazania). Część respondentów wskazywała również lęk przed odpowiedzialnością (28 wskazań). W odpowiedziach otwartych pojawiały się dodatkowo takie odczucia jak stres, napięcie, poczucie odpowiedzialności czy sprzeciw wobec niewystarczającej skuteczności działań podejmowanych przez niektóre instytucje.

Największym zainteresowaniem cieszyła się możliwość stałych konsultacji z prawnikiem (95 wskazań) oraz superwizji prowadzonej przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (93 wskazania). Respondenci często wskazywali również potrzebę wsparcia psychologicznego (85 wskazań) oraz opracowania praktycznych materiałów i instrukcji postępowania „krok po kroku” (81 wskazań). Uzyskane odpowiedzi potwierdzają, że pracownicy oczekują przede wszystkim łatwo dostępnego wsparcia eksperckiego, z którego mogliby korzystać podczas rozwiązywania konkretnych problemów pojawiających się w codziennej pracy.

Jedynie 61 respondentów zadeklarowało, że obecnie ma dostęp do jakiegokolwiek formy wsparcia, natomiast 47 osób odpowiedziało przecząco, a 60 osób nie potrafiło jednoznacznie ocenić dostępności takiej pomocy. Może to świadczyć zarówno o niewystarczającym funkcjonowaniu systemu wsparcia, jak i o ograniczonej wiedzy pracowników na temat możliwości korzystania z dostępnych form pomocy.

Odpowiedzi na pytanie otwarte wskazują, że respondenci oczekują przede wszystkim praktycznych szkoleń, możliwości bieżących konsultacji z ekspertami oraz usprawnienia współpracy pomiędzy instytucjami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej. Wielokrotnie podkreślano potrzebę opracowania jasnych procedur postępowania, zapewnienia łatwego dostępu do pomocy prawnej i psychologicznej, organizowania superwizji oraz stworzenia sprawnego systemu wymiany informacji pomiędzy szkołami, Ośrodkiem Pomocy Społecznej, Policją, kuratorami sądowymi i innymi specjalistami. Zwracano również uwagę na potrzebę szybszego reagowania instytucji oraz zapewnienia realnego wsparcia osobom podejmującym interwencje w sprawach przemocy domowej.

4.1.3. Podsumowanie

Przeprowadzone badania wskazują, że przedstawiciele oświaty posiadają podstawowe kompetencje w zakresie rozpoznawania symptomów przemocy domowej oraz udzielania pierwszego wsparcia dzieciom i rodzinom znajdującym się w sytuacji kryzysowej. Jednocześnie większość respondentów nie posiada doświadczenia w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, co przekłada się na potrzebę dalszego wzmacniania kompetencji związanych z prowadzeniem działań w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

Największe potrzeby szkoleniowe dotyczą zagadnień związanych z obowiązującymi procedurami prawnymi, praktycznymi aspektami prowadzenia interwencji oraz udzielania wsparcia osobom

doznającym przemocy domowej. Respondenci oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków oraz wymianę doświadczeń z przedstawicielami innych służb i instytucji.

Wyniki badania dotyczącego potrzeb wsparcia pokazują, że pracownicy oświaty dostrzegają również potrzebę stworzenia trwałego systemu wsparcia dla osób realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Za najbardziej potrzebne uznano możliwość bieżących konsultacji z prawnikiem i specjalistą z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej, wsparcie psychologiczne oraz dostęp do praktycznych materiałów ułatwiających podejmowanie działań. Respondenci wskazywali także na konieczność usprawnienia współpracy pomiędzy instytucjami oraz wypracowania jasnych i jednolitych zasad postępowania.

Uzyskane wyniki wskazują, że działania kierowane do przedstawicieli oświaty powinny obejmować nie tylko organizację szkoleń, lecz także rozwijanie stałych form wsparcia merytorycznego i konsultacyjnego oraz wzmacnianie współpracy pomiędzy podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej. Takie działania mogą przyczynić się do zwiększenia poczucia kompetencji i bezpieczeństwa pracowników, a w konsekwencji do skuteczniejszej ochrony osób doznających przemocy domowej.

4.2 Jednostki organizacyjne pomocy społecznej

W niniejszym podrozdziale przedstawiono wyniki badań przeprowadzonych wśród pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej funkcjonujących na terenie gminy Brzeszcze, obejmujących diagnozę potrzeb szkoleniowych oraz potrzeb wsparcia w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

4.2.1 Diagnoza potrzeb szkoleniowych

Badaniem objęto 15 pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, w tym pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Brzeszczach oraz Dziennego Domu Senior+ w Jawiszowicach. Wśród respondentów było 9 pracowników socjalnych, 4 pedagogów, psychologów lub terapeutów oraz 2 asystentów rodziny. Staż pracy badanych był zróżnicowany – od 0–5 lat (4 osoby), przez 6–10 lat (1 osoba) i 11–20 lat (4 osoby), do ponad 20 lat (6 osób). Łącznie 11 respondentów uczestniczyło dotychczas w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, natomiast 4 osoby wskazały, że nie posiadają takiego doświadczenia. Świadczy to o tym, że większość pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej posiada praktyczne doświadczenie w realizacji procedury „Niebieskie Karty” oraz pracy w grupach diagnostyczno-pomocowych.

W zakresie samooceny kompetencji respondenci najczęściej wskazywali umiejętność udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doznającym przemocy domowej (10 osób) oraz rozpoznawania symptomów przemocy domowej (9 osób). W odpowiedziach podkreślano przede wszystkim umiejętność prowadzenia rozmów wspierających, aktywnego słuchania, okazywania empatii oraz motywowania osób doznających przemocy do skorzystania z pomocy specjalistycznej. W odniesieniu do rozpoznawania przemocy zwracano uwagę zarówno na dostrzeganie jej fizycznych

oznak, jak i symptomów psychicznych, emocjonalnych oraz ekonomicznych. Najbardziej respondenci wskazywali kompetencje związane ze znajomością procedur prawnych (4 osoby), obejmujące przede wszystkim znajomość procedury „Niebieskie Karty”, przepisów dotyczących ochrony osób doznających przemocy domowej oraz zasad kierowania osób do właściwych instytucji. Dwie osoby wskazały, że nie czują się kompetentne w żadnym z wymienionych obszarów, natomiast jedna osoba nie udzieliła odpowiedzi na to pytanie.

Analiza odpowiedzi dotyczących potrzeb szkoleniowych wskazuje, że największe zapotrzebowanie dotyczy rozwijania umiejętności udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doznającym przemocy domowej. Potrzebę szkolenia w tym zakresie zgłosiło 10 respondentów. Niewiele mniej osób wskazało potrzebę pogłębienia wiedzy z zakresu procedur prawnych (9 osób). Pięciu respondentów zadeklarowało potrzebę doskonalenia umiejętności rozpoznawania symptomów przemocy domowej. Wyniki te wskazują, że mimo stosunkowo wysokiej samooceny kompetencji w zakresie pracy z osobami doznającymi przemocy domowej, pracownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej dostrzegają potrzebę dalszego rozwijania wiedzy i umiejętności, zwłaszcza w obszarach wymagających bezpośredniej pracy z osobami doznającymi przemocy oraz stosowania obowiązujących procedur.

Odpowiedzi na pytania otwarte potwierdzają wyniki uzyskane w pytaniach zamkniętych. Respondenci najczęściej wskazywali potrzebę pogłębienia wiedzy z zakresu procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej oraz praktycznego stosowania obowiązujących przepisów. Zwracano również uwagę na potrzebę doskonalenia umiejętności rozpoznawania różnych form przemocy, w tym przemocy wobec dzieci, a także prowadzenia rozmów z osobami doznającymi przemocy domowej. Wśród zgłaszanych oczekiwań pojawiały się również potrzeby związane z aktualizacją wiedzy o zmianach przepisów prawa, profilaktyką przemocy domowej oraz doskonaleniem praktycznego stosowania procedury „Niebieskie Karty”.

Większość respondentów nie deklarowała trudności w komunikacji z osobami doznającymi przemocy domowej (9 osób). Pięć osób wybrało odpowiedź „trudno powiedzieć”, natomiast jedna osoba wskazała na występowanie takich trudności, wiążąc je przede wszystkim z problemami w koncentracji uwagi osoby doznającej przemocy, objawami depresji oraz trudnościami w opisanu przez nią doznawanej sytuacji. Uzyskane odpowiedzi mogą świadczyć o stosunkowo wysokim poziomie kompetencji komunikacyjnych pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, przy jednoczesnej świadomości, że kontakt z osobami doznającymi przemocy może wiązać się z indywidualnymi trudnościami wynikającymi z ich stanu psychicznego i emocjonalnego.

Najbardziej preferowaną formą doskonalenia zawodowego okazały się warsztaty, wskazane przez 14 respondentów. Znacznie mniejszym zainteresowaniem cieszyły się webinaria (7 osób) oraz konsultacje indywidualne (1 osoba). Wyniki badania wskazują, że pracownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków, doskonalenie umiejętności zawodowych oraz wymianę doświadczeń.

4.2.2 Diagnoza potrzeb wsparcia

W badaniu dotyczącym potrzeb wsparcia uczestniczyło 15 przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej. Wszyscy respondenci zadeklarowali, że w swojej pracy zawodowej mieli kontakt z osobami doświadczającymi przemocy domowej. Jednocześnie 13 osób przyznało, że przynajmniej raz odczuwało bezradność lub osamotnienie w sytuacji związanej z przemocą domową, natomiast 2 osoby wybrały odpowiedź „trudno powiedzieć”. Uzyskane wyniki wskazują, że mimo posiadanego doświadczenia zawodowego kontakt z przypadkami przemocy domowej wiąże się z istotnym obciążeniem emocjonalnym i poczuciem odpowiedzialności za podejmowane działania.

Najczęściej wskazywaną emocją towarzyszącą kontaktowi z przypadkami przemocy domowej była frustracja (9 wskazań), a następnie współczucie (8 wskazań), bezradność (7 wskazań), złość (3 wskazania) oraz lęk przed odpowiedzialnością (2 wskazania). W odpowiedziach otwartych pojawiło się również poczucie bezsilności. Wyniki te wskazują, że wykonywanie zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej wiąże się z dużym obciążeniem emocjonalnym, wynikającym zarówno z charakteru prowadzonych spraw, jak i odpowiedzialności za bezpieczeństwo osób doświadczających przemocy domowej.

Za najbardziej potrzebne formy wsparcia respondenci uznali superwizję prowadzoną przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (10 wskazań) oraz grupę wsparcia zawodowego (9 wskazań). Dużym zainteresowaniem cieszyła się również możliwość stałych konsultacji z prawnikiem (7 wskazań). Rzadziej wskazywano potrzebę opracowania praktycznych materiałów i instrukcji postępowania „krok po kroku” (5 wskazań) oraz wsparcia psychologicznego (4 wskazania). Uzyskane odpowiedzi wskazują, że pracownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oczekują przede wszystkim możliwości regularnego konsultowania trudnych spraw oraz wymiany doświadczeń z innymi specjalistami.

Ośmiu respondentów zadeklarowało, że obecnie ma dostęp do przynajmniej jednej formy wsparcia w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. Pięć osób wskazało, że nie ma takiej możliwości, natomiast 2 osoby wybrały odpowiedź „trudno powiedzieć”. Wyniki te wskazują, że pomimo funkcjonowania różnych form wsparcia nie wszyscy pracownicy mają do nich dostęp lub wiedzę o możliwościach korzystania z nich.

Odpowiedzi na pytanie otwarte wskazują, że respondenci oczekują przede wszystkim wzmocnienia współpracy pomiędzy instytucjami zaangażowanymi w przeciwdziałanie przemocy domowej, w szczególności z Policją oraz Ośrodkiem Pomocy Społecznej. Wielokrotnie podkreślano potrzebę organizowania specjalistycznych szkoleń, superwizji i grup wsparcia, a także spotkań interdyscyplinarnych umożliwiających wspólne omawianie trudnych przypadków. Zwracano również uwagę na konieczność usprawnienia lokalnego systemu wsparcia, zapewnienia szybkiego dostępu do programów korekcyjno-edukacyjnych i psychologiczno-terapeutycznych oraz zwiększenia zaangażowania wszystkich służb uczestniczących w realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

4.2.3 Podsumowanie

Przeprowadzone badanie wskazuje, że pracownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej posiadają doświadczenie oraz rozwinięte kompetencje w zakresie pracy z osobami doświadczającymi przemocy domowej. Większość respondentów uczestniczyła w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, co przekłada się na praktyczną znajomość procedur oraz specyfiki pracy w lokalnym systemie przeciwdziałania przemocy domowej.

Największe potrzeby szkoleniowe dotyczą rozwijania umiejętności udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doświadczającym przemocy domowej oraz pogłębiania wiedzy z zakresu obowiązujących procedur prawnych. Respondenci oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków oraz wymianę doświadczeń.

Wyniki badania dotyczącego potrzeb wsparcia wskazują, że wykonywanie zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej wiąże się z istotnym obciążeniem emocjonalnym. Za najbardziej potrzebne formy wsparcia uznano superwizję, grupy wsparcia zawodowego oraz możliwość bieżących konsultacji z prawnikiem. Respondenci podkreślali również potrzebę wzmacniania współpracy międzyinstytucjonalnej oraz organizowania wspólnych szkoleń i spotkań służących wymianie doświadczeń.

Uzyskane wyniki wskazują, że działania kierowane do pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej powinny obejmować nie tylko organizację szkoleń, lecz także rozwijanie stałych form wsparcia merytorycznego i superwizyjnego oraz dalsze wzmacnianie współpracy pomiędzy podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej. Takie działania mogą przyczynić się do zwiększenia skuteczności podejmowanych interwencji oraz ograniczenia obciążenia psychicznego osób realizujących zadania w tym obszarze.

4.3 Policja

4.3.1 Diagnostyka potrzeb szkoleniowych

Badaniem objęto 4 funkcjonariuszy Policji. Większość respondentów posiadała wieloletnie doświadczenie zawodowe – dwie osoby legitymowały się stażem pracy od 11 do 20 lat, jedna osoba pracowała na stanowisku ponad 20 lat, a jedna od 6 do 10 lat. Jedynie jeden respondent uczestniczył dotychczas w pracach grupy diagnostyczno-pomocowej, natomiast trzech funkcjonariuszy nie posiadało takiego doświadczenia. Wskazuje to, że pomimo dużego doświadczenia zawodowego większość badanych nie uczestniczyła bezpośrednio w pracach grup diagnostyczno-pomocowych.

W zakresie samooceny kompetencji respondenci najczęściej wskazywali znajomość procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej (4 wskazania). W odpowiedziach otwartych wymieniano przede wszystkim przepisy ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, przepisy Kodeksu karnego oraz procedury związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych. Dwóch respondentów wskazało również kompetencje w zakresie rozpoznawania symptomów przemocy domowej. Żaden z funkcjonariuszy nie wskazał udzielania wsparcia emocjonalnego jako obszaru swoich najmocniejszych kompetencji, co może wynikać ze specyfiki pełnionej służby,

skoncentrowanej przede wszystkim na podejmowaniu interwencji, zapewnieniu bezpieczeństwa oraz realizacji czynności przewidzianych przepisami prawa.

Analiza odpowiedzi dotyczących potrzeb szkoleniowych wskazuje, że największe zapotrzebowanie dotyczy rozwijania kompetencji w zakresie rozpoznawania przemocy domowej oraz udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doznającym przemocy domowej (po 2 wskazania). Jedna osoba wskazała potrzebę pogłębienia wiedzy z zakresu procedur prawnych. W odpowiedziach na pytania otwarte respondenci podkreślali przede wszystkim potrzebę doskonalenia umiejętności prowadzenia rozmów z osobami doznającymi przemocy domowej, poznania możliwości udzielania im wsparcia, pogłębiania wiedzy dotyczącej procedur prawnych oraz doskonalenia umiejętności diagnozowania zjawiska przemocy, w tym zależności pomiędzy nadużywaniem alkoholu a występowaniem przemocy domowej.

Żaden z respondentów nie zadeklarował trudności w komunikacji zarówno z osobami doznającymi przemocy domowej, jak i z osobami stosującymi przemoc domową. Wyniki te mogą świadczyć o posiadaniu przez badanych doświadczenia w prowadzeniu rozmów w sytuacjach interwencyjnych oraz o kompetencjach komunikacyjnych rozwijanych w toku pełnionej służby.

Wszyscy respondenci jako preferowaną formę doskonalenia zawodowego wskazali warsztaty. Wyniki badania wskazują, że funkcjonariusze Policji oczekują przede wszystkim praktycznych form szkoleniowych, umożliwiających doskonalenie umiejętności zawodowych oraz analizę rzeczywistych przypadków związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej.

4.3.2 Diagnoza potrzeb wsparcia

W badaniu dotyczącym potrzeb wsparcia uczestniczyło 6 funkcjonariuszy Policji. Wszyscy respondenci zadeklarowali, że w swojej pracy zawodowej mieli kontakt z osobami doznającymi przemocy domowej. Pięciu respondentów wskazało, że nie odczuwało bezradności ani osamotnienia w sytuacjach związanych z przemocą domową, natomiast jedna osoba wybrała odpowiedź „trudno powiedzieć”. Uzyskane wyniki mogą świadczyć o tym, że funkcjonariusze Policji, wykonując obowiązki służbowe, dysponują odpowiednim przygotowaniem do podejmowania interwencji w sprawach przemocy domowej oraz rzadziej odczuwają niepewność w tego rodzaju sytuacjach.

Najczęściej wskazywaną emocją towarzyszącą kontaktowi z przypadkami przemocy domowej było współczucie (5 wskazań). Dwóch respondentów wskazało również złość. Wyniki te pokazują, że mimo profesjonalnego przygotowania do wykonywania obowiązków służbowych kontakt z osobami doznającymi przemocy domowej wiąże się z zaangażowaniem emocjonalnym funkcjonariuszy.

Za najbardziej potrzebną formę wsparcia funkcjonariusze Policji uznali superwizję prowadzoną przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (4 wskazania). Pojedyncze osoby wskazały również potrzebę udziału w grupie wsparcia zawodowego oraz możliwość stałych konsultacji z prawnikiem. Dwóch respondentów wyraziło zainteresowanie praktycznymi materiałami i instrukcjami postępowania „krok po kroku”. W odpowiedziach otwartych zwrócono także uwagę na potrzebę organizowania specjalistycznych szkoleń przeznaczonych dla funkcjonariuszy Policji. Uzyskane wyniki

wskazują, że oczekiwane formy wsparcia mają przede wszystkim charakter praktyczny i służą doskonaleniu kompetencji zawodowych.

Pięciu respondentów zadeklarowało, że obecnie ma dostęp do co najmniej jednej formy wsparcia w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, natomiast jedna osoba wskazała na brak takiej możliwości. W odpowiedziach na pytanie otwarte zwrócono uwagę na potrzebę częstszego organizowania szkoleń oraz zmian organizacyjnych w funkcjonowaniu procedury „Niebieskie Karty”, w szczególności zwiększenia udziału specjalistów różnych dziedzin we współpracy interdyscyplinarnej.

4.3.3 Podsumowanie

Przeprowadzone badanie wskazuje, że funkcjonariusze Policji posiadają doświadczenie w podejmowaniu działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej oraz wysoko oceniają swoje kompetencje w zakresie stosowania procedur prawnych. Jednocześnie większość respondentów nie uczestniczyła dotychczas w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, co wskazuje na ograniczone doświadczenie w realizacji działań podejmowanych w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

Największe potrzeby szkoleniowe dotyczą rozwijania umiejętności rozpoznawania przemocy domowej oraz udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doznającym przemocy domowej. Funkcjonariusze oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających doskonalenie umiejętności prowadzenia rozmów z osobami doznającymi przemocy oraz analizę rzeczywistych przypadków.

Wyniki badania dotyczącego potrzeb wsparcia wskazują, że funkcjonariusze Policji rzadko odczuwają bezradność lub osamotnienie podczas wykonywania obowiązków służbowych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Za najbardziej potrzebną formę wsparcia uznano superwizję prowadzoną przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej. Respondenci wskazywali również na potrzebę organizowania specjalistycznych szkoleń oraz dalszego doskonalenia współpracy interdyscyplinarnej.

Uzyskane wyniki wskazują, że działania kierowane do funkcjonariuszy Policji powinny koncentrować się przede wszystkim na rozwijaniu praktycznych kompetencji związanych z prowadzeniem rozmów z osobami uwięzionymi w przemoc domową, a także na zapewnieniu możliwości konsultowania trudnych przypadków z ekspertami. Takie działania mogą przyczynić się do dalszego wzmacniania skuteczności interwencji oraz współpracy Policji z pozostałymi podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

4.4 Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

4.4.1 Diagnoza potrzeb szkoleniowych

Badaniem objęto 4 członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Brzeszczach. Większość respondentów posiadała wieloletnie doświadczenie w pracy w Komisji – trzy osoby legitymowały się stażem przekraczającym 20 lat, natomiast jedna osoba pracowała od 6 do 10 lat.

Trzech respondentów uczestniczyło dotychczas w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, a jedna osoba nie posiadała takiego doświadczenia. Wyniki te wskazują, że większość członków Komisji posiada praktyczne doświadczenie w realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej oraz współpracą w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

W zakresie samooceny kompetencji respondenci najczęściej wskazywali umiejętność rozpoznawania przemocy domowej oraz pracy z osobami stosującymi przemoc domową (po 3 wskazania). W odpowiedziach otwartych podkreślano przede wszystkim umiejętność prowadzenia rozmów z osobami uzależnionymi od alkoholu, rozpoznawania problemów wynikających z uzależnienia oraz prowadzenia działań motywujących do podjęcia leczenia i zmiany zachowania. Dwóch respondentów wskazało również kompetencje w zakresie udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doświadczającym przemocy domowej.

Analiza odpowiedzi dotyczących potrzeb szkoleniowych wskazuje, że największe zapotrzebowanie dotyczy pogłębiania wiedzy z zakresu procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Potrzebę szkolenia w tym zakresie zgłosiło trzech respondentów. W odpowiedziach na pytania otwarte wskazywano również potrzebę pogłębiania wiedzy dotyczącej skutecznego motywowania osób doświadczających przemocy domowej do podejmowania działań zmierzających do poprawy swojej sytuacji, udzielania pomocy w sposób bezpieczny i adekwatny do potrzeb oraz poszerzania wiedzy z zakresu pomocy prawnej.

Żaden z respondentów nie zadeklarował trudności w komunikacji zarówno z osobami doświadczającymi przemocy domowej, jak i z osobami stosującymi przemoc domową. Wyniki te mogą świadczyć o posiadaniu przez członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych doświadczenia w prowadzeniu rozmów z osobami znajdującymi się w sytuacjach kryzysowych oraz o rozwiniętych kompetencjach komunikacyjnych wynikających ze specyfiki wykonywanych zadań.

Wszyscy respondenci jako preferowaną formę doskonalenia zawodowego wskazali warsztaty. Wyniki badania wskazują, że członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oczekują przede wszystkim praktycznych form szkoleniowych, umożliwiających rozwijanie umiejętności zawodowych oraz analizę rzeczywistych przypadków związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej.

4.4.2 Diagnoza potrzeb wsparcia

W badaniu dotyczącym potrzeb wsparcia uczestniczyło 3 członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Jeden respondent zadeklarował, że w swojej pracy zawodowej miał kontakt z osobą doświadczającą przemocy domowej, jedna osoba wskazała, że nie miała takiego doświadczenia, natomiast jeden respondent nie potrafił jednoznacznie tego ocenić. Dwóch respondentów przyznało również, że przynajmniej raz odczuwało bezradność lub osamotnienie w sytuacji związanej z przemocą domową, natomiast jedna osoba odpowiedziała przecząco. Wyniki te wskazują, że mimo stosunkowo dużego doświadczenia członków Komisji kontakt z problematyką przemocy domowej może wiązać się z poczuciem niepewności i potrzebą dodatkowego wsparcia.

Najczęściej wskazywaną emocją towarzyszącą kontaktowi z przypadkami przemocy domowej było współczucie (3 wskazania). Pojedynczy respondenci wskazali również frustrację oraz złość. Uzyskane wyniki pokazują, że kontakt z osobami doznającymi przemocy domowej wywołuje przede wszystkim empatyczne zaangażowanie, choć może wiązać się także z trudnymi emocjami wynikającymi ze specyfiki prowadzonych spraw.

Najczęściej wskazywaną formą wsparcia były praktyczne materiały i instrukcje postępowania „krok po kroku” (2 wskazania). Pojedyncze osoby wskazały również potrzebę korzystania z superwizji oraz grupy wsparcia zawodowego. Wskazuje to, że członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oczekują przede wszystkim praktycznych narzędzi ułatwiających podejmowanie działań w sprawach związanych z przemocą domową.

Po jednym respondencie wskazało, że obecnie ma dostęp do form wsparcia, nie ma takiej możliwości lub nie potrafi tego jednoznacznie ocenić. W odpowiedziach na pytanie otwarte zwrócono uwagę na potrzebę organizowania szkoleń i warsztatów, a także rozwijania lokalnych zasobów wsparcia, w tym dostępności mieszkań oraz świetlic środowiskowych. Jedna osoba nie potrafiła wskazać dodatkowych rozwiązań.

4.4.3 Podsumowanie

Przeprowadzone badanie wskazuje, że członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych posiadają wieloletnie doświadczenie oraz praktyczną wiedzę związaną z realizacją zadań w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej. Większość respondentów uczestniczyła również w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, co sprzyja znajomości zasad współpracy pomiędzy instytucjami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

Największe potrzeby szkoleniowe dotyczą pogłębiania wiedzy z zakresu procedur prawnych oraz doskonalenia umiejętności związanych z udzielaniem adekwatnej pomocy osobom doznającym przemocy domowej i motywowaniem ich do podejmowania działań prowadzących do poprawy swojej sytuacji. Respondenci oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków oraz rozwijanie kompetencji niezbędnych w codziennej pracy.

Wyniki badania dotyczącego potrzeb wsparcia wskazują, że wykonywanie zadań przez członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych może wiązać się z poczuciem bezradności w niektórych sytuacjach związanych z przemocą domową. Za najbardziej przydatne formy wsparcia uznano praktyczne materiały i instrukcje postępowania, a także możliwość korzystania z superwizji oraz grup wsparcia zawodowego. Respondenci zwracali również uwagę na potrzebę organizowania szkoleń oraz rozwijania lokalnych zasobów wsparcia dla osób znajdujących się w sytuacji kryzysowej.

Uzyskane wyniki wskazują, że działania kierowane do członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych powinny koncentrować się na rozwijaniu praktycznych kompetencji związanych ze stosowaniem obowiązujących procedur oraz zapewnieniu dostępu do narzędzi wspierających podejmowanie decyzji w trudnych sprawach. Działania te mogą przyczynić

się do dalszego wzmacniania skuteczności pracy Komisji oraz współpracy z pozostałymi podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

4.5 Podmioty wykonujące działalność leczniczą

4.5.1 Diagnoza potrzeb szkoleniowych

Badaniem objęto 4 przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą na terenie gminy Brzeszcze. Staż pracy respondentów był zróżnicowany – dwie osoby legitymowały się doświadczeniem zawodowym od 6 do 10 lat, natomiast dwie pracowały na swoim stanowisku ponad 20 lat. Dwóch respondentów uczestniczyło dotychczas w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, jedna osoba nie posiadała takiego doświadczenia, natomiast jeden respondent nie udzielił odpowiedzi na to pytanie. Uzyskane wyniki wskazują, że część przedstawicieli ochrony zdrowia posiada doświadczenie we współpracy w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

W zakresie samooceny kompetencji respondenci najczęściej wskazywali umiejętność rozpoznawania przemocy domowej oraz udzielania wsparcia emocjonalnego osobom doznającym przemocy domowej (po 3 wskazania). W odpowiedziach otwartych podkreślano przede wszystkim umiejętność rozpoznawania różnych form przemocy, w tym przemocy psychicznej, fizycznej, seksualnej, ekonomicznej oraz zaniedbania, a także prowadzenia działań wspierających, edukacyjnych i motywujących do przerywania przemocy. Dwóch respondentów wskazało również znajomość procedur prawnych, obejmujących w szczególności procedurę „Niebieskie Karty”, postępowania sądowe oraz środki ochrony stosowane wobec osób doznających przemocy domowej. W odniesieniu do pracy z osobami stosującymi przemoc respondenci zwracali uwagę przede wszystkim na umiejętność rozpoznawania przemocy oraz prowadzenia działań z zakresu interwencji kryzysowej i edukacji.

Analiza odpowiedzi dotyczących potrzeb szkoleniowych wskazuje, że wszyscy respondenci dostrzegają potrzebę pogłębiania wiedzy z zakresu procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. W odpowiedziach na pytania otwarte zwracano również uwagę na potrzebę doskonalenia umiejętności właściwego reagowania na przypadki przemocy domowej oraz wzmacniania współpracy pomiędzy instytucjami uczestniczącymi w lokalnym systemie przeciwdziałania przemocy domowej.

Żaden z respondentów nie zadeklarował trudności w komunikacji zarówno z osobami doznającymi przemocy domowej, jak i z osobami stosującymi przemoc domową. Uzyskane odpowiedzi mogą świadczyć o posiadaniu przez przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą odpowiednich kompetencji komunikacyjnych oraz doświadczenia w pracy z osobami znajdującymi się w sytuacjach kryzysowych.

Najbardziej preferowanymi formami doskonalenia zawodowego okazały się warsztaty oraz konsultacje indywidualne (po 3 wskazania). Mniejszym zainteresowaniem cieszyły się webinaria oraz e-learning (po 1 wskazaniu). Wyniki badania wskazują, że przedstawiciele podmiotów wykonujących działalność leczniczą oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających rozwijanie kompetencji zawodowych oraz konsultowanie trudnych przypadków z ekspertami.

4.5.2 Diagnoza potrzeb wsparcia

W badaniu dotyczącym potrzeb wsparcia uczestniczyło 9 przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Pięciu respondentów zadeklarowało, że w swojej pracy zawodowej miało kontakt z osobą doznającą przemocy domowej, dwie osoby nie miały takich doświadczeń, natomiast dwie nie potrafiły jednoznacznie tego ocenić. Jednocześnie sześciu respondentów wskazało, że nie odczuwało bezradności ani osamotnienia w sytuacjach związanych z przemocą domową, dwie osoby odpowiedziały twierdząco, a jedna wybrała odpowiedź „trudno powiedzieć”. Wyniki te wskazują, że większość przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą nie doświadcza trudności emocjonalnych związanych z podejmowaniem działań w przypadkach przemocy domowej, choć część respondentów dostrzega potrzebę dodatkowego wsparcia.

Najczęściej wskazywaną emocją towarzyszącą kontaktowi z przypadkami przemocy domowej była złość (6 wskazań), następnie współczucie (4 wskazania), bezradność i frustracja (po 3 wskazania) oraz lęk przed odpowiedzialnością (1 wskazanie). Uzyskane wyniki wskazują, że kontakt z osobami doznającymi przemocy domowej wywołuje u przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą zróżnicowane reakcje emocjonalne, wynikające zarówno z troski o bezpieczeństwo pacjentów, jak i z charakteru podejmowanych działań.

Za najbardziej potrzebne formy wsparcia respondenci uznali grupę wsparcia zawodowego (7 wskazań) oraz superwizję prowadzoną przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (6 wskazań). Istotnym zainteresowaniem cieszyły się również praktyczne materiały i instrukcje postępowania „krok po kroku” (4 wskazania) oraz możliwość stałych konsultacji z prawnikiem (3 wskazania). W mniejszym stopniu wskazywano potrzebę wsparcia psychologicznego (2 wskazania). Uzyskane odpowiedzi wskazują, że przedstawiciele podmiotów wykonujących działalność leczniczą oczekują przede wszystkim możliwości konsultowania trudnych przypadków oraz wymiany doświadczeń z innymi specjalistami.

Pięciu respondentów zadeklarowało, że obecnie ma dostęp do przynajmniej jednej formy wsparcia w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, jedna osoba wskazała na brak takiej możliwości, natomiast trzy osoby nie potrafiły jednoznacznie tego ocenić. W odpowiedziach na pytanie otwarte zwrócono uwagę na potrzebę kierowania osób wymagających pomocy do terapii. Pozostali respondenci nie zgłosili dodatkowych propozycji lub odwołali się do wcześniej wskazanych form wsparcia.

4.5.3 Podsumowanie

Przeprowadzone badanie wskazuje, że przedstawiciele podmiotów wykonujących działalność leczniczą posiadają doświadczenie oraz rozwinięte kompetencje w zakresie rozpoznawania przemocy domowej i udzielania wsparcia osobom doznającym przemocy. Część respondentów uczestniczyła również w pracach grup diagnostyczno-pomocowych, co sprzyja współpracy z innymi podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

Największe potrzeby szkoleniowe dotyczą pogłębiania wiedzy z zakresu procedur prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Respondenci zwracali również uwagę na potrzebę

doskonalenia umiejętności właściwego reagowania na przypadki przemocy oraz wzmacniania współpracy pomiędzy instytucjami. Oczekują przede wszystkim praktycznych form doskonalenia zawodowego, obejmujących warsztaty oraz możliwość indywidualnych konsultacji z ekspertami.

Wyniki badania dotyczącego potrzeb wsparcia wskazują, że większość przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą nie odczuwa bezradności podczas wykonywania obowiązków związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej. Za najbardziej potrzebne formy wsparcia uznano grupy wsparcia zawodowego oraz superwizję prowadzoną przez specjalistę z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej. Respondenci wskazywali również na potrzebę dostępu do praktycznych materiałów ułatwiających podejmowanie działań oraz możliwości konsultowania trudnych przypadków.

Uzyskane wyniki wskazują, że działania kierowane do przedstawicieli podmiotów wykonujących działalność leczniczą powinny obejmować zarówno rozwijanie kompetencji w zakresie obowiązujących procedur prawnych, jak i zapewnienie stałych form wsparcia merytorycznego oraz możliwości wymiany doświadczeń. Działania te mogą przyczynić się do dalszego wzmacniania współpracy pomiędzy przedstawicielami ochrony zdrowia a pozostałymi podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.

V. Zakończenie

Przeprowadzone badanie umożliwiło rozpoznanie potrzeb szkoleniowych oraz potrzeb wsparcia przedstawicieli instytucji tworzących lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej na terenie gminy Brzeszcze. Uzyskane wyniki potwierdzają, że poszczególne grupy zawodowe dysponują zróżnicowanym doświadczeniem oraz kompetencjami wynikającymi ze specyfiki realizowanych zadań, jednak wskazują również na wspólne obszary wymagające dalszego wzmacniania.

We wszystkich badanych grupach podkreślano potrzebę praktycznych form doskonalenia zawodowego, umożliwiających analizę rzeczywistych przypadków, doskonalenie umiejętności oraz wymianę doświadczeń pomiędzy przedstawicielami różnych instytucji. Wyniki badania wskazują również na potrzebę rozwijania systemu wsparcia dla osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej, obejmującego m.in. możliwość korzystania z konsultacji eksperckich, superwizji oraz innych form wsparcia merytorycznego.

Raport stanowi podstawę do planowania działań szkoleniowych oraz działań wspierających specjalistów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej na terenie gminy Brzeszcze. Wyniki badania będą wykorzystywane przez Zespół Interdyscyplinarny w Brzeszczach przy realizacji Programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej dla gminy Brzeszcze na lata 2024–2030, w szczególności do planowania szkoleń, wdrażania systemu wsparcia dla osób pracujących z przypadkami przemocy domowej oraz wzmacniania współpracy pomiędzy podmiotami tworzącymi lokalny system przeciwdziałania przemocy domowej.